

fonere sine Telegrammer til Stationen. Men hvor det drejer sig om betydelige Afgørelser, indlader man sig alligevel ikke derpaa. Den højtærede Minister har nu gjort sig Umage for at imødekomme de fremsatte Ønsker. Han har fundet en Plads, som alle ere enige om er god og belejlig, og han anmoder nu Lovgivningsmagten om at billige det Arrangement, han har truffet. Om dette staa Meningerne jo noget delte. Hvad Bygningens Ydre angaar, er det jo en Skønssag; man skal vist vogte sig for at komme for langt ind derpaa, for saa ved man jo aldrig, hvor man ender. Mit Indtryk er nu det, at det hele ser ret anseligt ud, om der end er Folk, som sige, at Bygningen er præget af den rene Armod. Hvis Armoden i dette Land aldrig skulde give sig stærkere til Kende, skal jeg være meget tilfreds. Men det, det fornemmelig kommer an paa, er jo, om Bygningen svarer til sit Formaal. Jeg er ikke sagkyndig paa dette Omraade, men det er mig en Tilfredsstillelse at se, at de sagkyndige, hvem Ministeren har raadført sig med, have erklæret, at den er brugelig, og naar den Institution, der skal virke i denne Bygning, klart og bestemt udtaler, at den tilfredsstiller alle de Fordringer, der med Rimelighed kunne stilles, er det for mig tilstrækkeligt til at give min Billigelse til denne Sag, saa meget mere som jeg finder, at Prisen for Ejendommen, naar den staa færdig, vil være rimelig. Efter hvad der er meddelt mig af Folk, der have Forstand paa disse Ting, er det et rimeligt Køb. Man kunde saa maaske her komme bort fra den gamle Tradition, at naar Staten sælger, sælger den billigt, men naar den køber, køber den dyrt, og naar den bygger, bygger den dyrt. Det var heldigt, om man kunde komme ind paa, at Staten solgte ordentligt, købte ordentligt og byggede for rimelige Priser. Man har jo ofte meget stærkt kritiseret den Maade, hvorpaa Staten opfører sine Bygninger, det er alt, alt for dyrt. Det er ofte blevet fremhævet her paa Rigsdagen, men i Regelen er man gaaet med til de store Bekostninger. Her staa vi imidlertid overfor et Foretagende, hvor Bekostningerne maa siges at være indenfor Rimelighedens Grænser. Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning, der har nogen Betydning for mig, uden at jeg vil paastaa, at den har samme Betydning for andre ærede Medlemmer, og det er den, at jeg er glad, naar der brydes ned i den gamle By, naar der opføres ny Bygninger der, saa der kommer Lys og Luft derind.

Jeg har jo gennem min Virksomhed i Overværgeraadet haft Lejlighed til at blive bekendt med alle disse mange skumle Huler, disse Baggaaede i den indre By, hvor der er en rig Jordbund for al Daarligdom og Elendighed. Derfor er jeg glad ved, at et saadant Arrangement som dette kan føres igennem, hvorved Kapitalen bliver frigjort og kommer til at virke yderligere paa samme Omraade. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), der talte forrige Dag, gav os en klar Skildring af, hvorledes denne Plads var beliggende. Den ny Station kom til at ligge ved de store Færdselsveje, og efterhaanden som den paagældende Bydel blev bygget om og Gader brudte igennem o. s. v., vilde den faa en meget central Beliggenhed, da alle Veje førte ind mod dette Centrum. Heri er jeg enig med det ærede Medlem. Derimod var han inde paa nogle finansielle Betragtninger, som jeg ikke fuldt ud kan dele. Han opstillede en Beregning over, at man vilde komme til at bo noget dyrere, end den højtærede Minister havde sagt. Det ærede Medlem mente jo saaledes, at man maatte regne med en noget højere Rente end den, den højtærede Minister havde lagt til Grund. Jeg kan i og for sig give det ærede Medlem Ret i, at det er rigtigt at regne med en højere Procent, og ogsaa i, at man vil komme til at bo noget dyrere end forudsat. Men de Tal, som det ærede Medlem opstillede, vare dog ikke i den Grad afskrækkende for mig, at jeg fik noget Indtryk af, at vi vilde komme til at bo for dyrt paa dette Sted. Han nævnte saa en anden Ting, som egentlig var hans Hovedanke imod Forslaget, og det var dette, at der var Butikker under Telegrafbygningen, saa at Staten og det private Erhvervsliv blev sammenblandet. Jeg synes, det er en meget fornuftig Ordning, thi da Bygningen ligger paa et Sted, hvor Grundene ere saa dyre, og da der er Tale om en Bygning, der koster mange Penge, vil det være fornuftigt at gøre, hvad man kan for atter at indvinde nogen af dem; saadan vilde enhver Forretningsmand bære sig ad. Jeg kan ikke indse, at den Omstændighed, at der bliver indrettet nogle Butikker i Bygningen, skulde være til Hinder for, at Telegraf- og Telefonvæsenet kunde føle sig tilfredsstillet. Det var Hovedanken, om jeg saa maa sige, Hovedet paa Sømmet for det ærede Medlem, at en saadan Sammenblanding kunde Staten ikke godt være bekendt. Det ærede Medlem talte ogsaa noget om, at Statens